

การปกป้องคุ้มครองและการจัดการมรดกทางสถาปัตยกรรม
ที่อยู่อาศัยแบบดั้งเดิมของจีน
**Protections and Management of Traditional Residential
Architecture Heritages**

ชู ชุนฮุย และ พิชัย สดภิบาล

มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Taweesak Sopmanee,

Zhu Cunhui and Pichai Sodbhiban

Bangkokthonburi University, Thailand

Corresponding Author, E-Mail: sirisasi123@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความนี้ได้ทำการวิจัยทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับการปกป้องคุ้มครองและการจัดการมรดกทางสถาปัตยกรรม ที่อยู่อาศัยแบบดั้งเดิมของจีน ในแง่ของมรดกทางสถาปัตยกรรม ประวัติสถาปัตยกรรม วัตถุประสงค์และความสำคัญ การกำหนดกลยุทธ์การจัดการ และระบบการจัดการ การศึกษานี้เป็นการศึกษาแบบผสมวิธี ประกอบด้วยการวิเคราะห์มรดกทางสถาปัตยกรรมในเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ การประเมินมรดก การวิเคราะห์คุณค่าของตัวชี้วัด และการกำหนดเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ ซึ่งผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าการวิจัยเกี่ยวกับกลยุทธ์การปกป้องคุ้มครองและการจัดการมรดกทางสถาปัตยกรรมแบบดั้งเดิมมีความสำคัญทั้งในทางปฏิบัติและทางทฤษฎี

คำสำคัญ: มรดกทางสถาปัตยกรรม; อาคารที่อยู่อาศัยแบบดั้งเดิม; กลยุทธ์การจัดการ; การปกป้องคุ้มครองมรดก

Abstracts

This paper conducts scientific research on the combination of protection and management of traditional residential architectural heritage, mainly from the aspects of architectural heritage, architectural history, purpose and significance, formulation of management strategies, and management system. The study is a mixed methods study, qualitative and quantitative analysis of architectural heritage, heritage evaluation, value analysis of heritage indicators, and strategic goal formulation. The research shows that the research on the protection and management strategies of traditional architectural heritage has certain practical and theoretical significance.

Keywords: Architectural Heritage; Traditional Residential Buildings; Management Strategies; Heritage Protection

บทนำ

* วันที่รับบทความ : 8 กุมภาพันธ์ 2565 ; วันที่แก้ไขบทความ 24 กุมภาพันธ์ 2565 ; วันที่ตอบรับบทความ : 28 กุมภาพันธ์ 2565

Received: February 8, 2022 ; Revised: February 24, 2022; Accepted: February 28, 2022

การตั้งถิ่นฐานแบบดั้งเดิมนั้นมักถูกมองว่าเป็น “อาคารที่ก่อสร้างโดยไม่มีสถาปนิก” ซึ่งมีลักษณะเรียบง่ายและเป็นธรรมชาติ ใช้วัสดุในท้องถิ่น และมีรูปแบบที่หลากหลาย การตั้งถิ่นฐานแบบดั้งเดิมสามารถแบ่งออกเป็นความหมายอย่างกว้าง ๆ และอย่างแคบ ในความหมายกว้าง ๆ การตั้งถิ่นฐานโดยทั่วไปหมายถึงการตั้งถิ่นฐานของสถาปัตยกรรมที่แสดงถึงลักษณะเฉพาะทางวัฒนธรรมของภูมิภาค สำหรับความหมายอย่างแคบ การตั้งถิ่นฐานหมายถึงการตั้งถิ่นฐานของหมู่บ้านแบบดั้งเดิมในหมู่บ้านและเมืองตามประวัติศาสตร์ ซึ่งมักมีศูนย์กลางอยู่ในหมู่บ้าน ดังแสดงในรูป (1-1, 1-2) นักวิชาการด้านสถาปัตยกรรมชาวอังกฤษ Brunskill เป็นหนึ่งในนักวิชาการรุ่นแรก ๆ ที่ศึกษาการตั้งถิ่นฐาน โดยการก่อสร้างมักจะเป็นไปตามประเพณีท้องถิ่นหรือแนวปฏิบัติทางวัฒนธรรม และการใช้พื้นที่ของที่อยู่อาศัยนั้นจะขึ้นอยู่กับรูปแบบที่อยู่อาศัยที่มีบทบาทอย่างมาก การตั้งถิ่นฐานในชนบทมักมีลักษณะที่หลากหลายและครอบคลุม โดยนักวิชาการชาวอเมริกันผู้มีชื่อเสียง Amos Rapoport กล่าวไว้ถึงความแตกต่างของที่อยู่อาศัยในเขตท้องถิ่นเอาไว้ในหนังสือ “Housing, Form and Culture” ว่า “ความแตกต่างนี้มีสาเหตุมาจาก 4 ปัจจัยหลัก คือ (1) ปัจจัยด้านเทคโนโลยีและทรัพยากร ซึ่งมักจะขึ้นอยู่กับวัสดุในท้องถิ่นและเทคนิคการก่อสร้างที่คนพื้นเมืองใช้ (2) ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การปกป้องคุ้มครอง สภาพภูมิอากาศตามธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมของมนุษย์ และปัจจัยอื่น ๆ (3) คุณลักษณะทางสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งรวมถึงประเพณีท้องถิ่น อุดมการณ์ทางสังคม ความเชื่อทางศาสนา ชาติ วัฒนธรรมและปัจจัยอื่น ๆ อีกหลายประการ (4) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการจัดการ ซึ่งส่วนใหญ่ ได้แก่ การผลิต การลงทุน การจ้างงาน แบบจำลองทางเศรษฐกิจ กลไกการแลกเปลี่ยนทางสังคม การจัดตั้งระบบการจัดการที่สมเหตุสมผล และข้อพิจารณาอื่น ๆ

รูปที่ 1-1 สถาปัตยกรรมดั้งเดิมของเรือนพักอาศัย

รูปที่ 1-2 สถาปัตยกรรมดั้งเดิมของเรือนพักอาศัย

วัตถุประสงค์การวิจัย

- (1) รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับมรดกทางสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นของจีน
- (2) วิเคราะห์คุณค่าทางศิลปกรรมและระบบการประเมินมรดกทางสถาปัตยกรรม
- (3) สร้างระบบการจัดการศิลปะความรู้แบบร่วมสมัย

ระเบียบวิธีวิจัย

1. เครื่องมือวิจัย

1.1 การวิจัยเชิงนโยบาย: ศึกษานโยบายและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการปกป้องอาคารแบบดั้งเดิมและการนำผลการศึกษาไปใช้ที่มีอิทธิพลและกลไกการจัดการของอาคารที่อยู่อาศัย มาใช้ในการปกป้องมรดกทางสถาปัตยกรรมของชาติ และเสนอข้อเสนอนโยบายที่เป็นระบบและมีเหตุผลต่อนักวิจัยด้านมรดกและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในท้องถิ่น

1.2 การสาธิตและการตรวจสอบเครือข่าย: ในระหว่างการวิจัย เราได้ทำการตรวจสอบภาคสนามในกุ้ยโจว กวางสี เสฉวน และภูมิภาคอื่น ๆ และหมู่บ้าน 10 แห่งในกุ้ยโจว ได้แก่ หมู่บ้านป่าหุ่ย เมืองป่าเจีย หมู่บ้านซุ่ยเล่ย์ เมืองตู้เจียง หมู่บ้านไปเฉ่า เมืองลาลัน หมู่บ้านต้าไฉ หมู่บ้านเกาไห่ ถนนซันเหอ หมู่บ้านกู่ หมู่บ้านกู่กู่ ถนนซานเหอ ฯลฯ เนื่องจากหมู่บ้านดั้งเดิมทั้ง 10 แห่งนี้มีพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ วิธีการพัฒนา และสภาพเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน หลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูล การสำรวจภาคสนาม การสัมภาษณ์ ฯลฯ การมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการวิจัยในภูมิภาค การจัดสัมมนา ปรึกษาหารือในท้องถิ่น ผู้ปฏิบัติงานระดับหมู่บ้าน และชาวบ้านตลอดจนผู้มีส่วนได้เสีย และรวบรวมข้อมูลและกรณีศึกษา

1.3 การวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณ: การวิจัยเชิงคุณภาพมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกโดยการค้นหาปัญหาในการจัดการมรดก ทำความเข้าใจปรากฏการณ์และเหตุการณ์ต่าง ๆ วิเคราะห์พฤติกรรมและความคิดเห็นของมนุษย์ และตอบคำถาม ส่วนการวิจัยเชิงปริมาณดำเนินการโดยการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เช่น จำนวนอาคารดั้งเดิมที่ได้รับการขึ้นทะเบียน จำนวนการรื้อถอน การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

1.4 การวิจัยแบบสหวิทยาการ: ผ่านการศึกษามรดกทางสถาปัตยกรรม สถาปัตยกรรม การจัดการ ชาติพันธุ์วิทยา ฯลฯ โดยใช้วิธีการแบบบูรณาการในการศึกษาการจัดการมรดก ร่วมกับทฤษฎี วิธีการ และผลลัพธ์แบบสหวิทยาการ

1.5 การอนุมานทฤษฎีผ่านการทบทวนวรรณกรรม: จากการศึกษาทบทวนวรรณกรรม เราได้ดึงทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการปกป้องคุ้มครองและความยั่งยืนของมรดกวัฒนธรรมทางสถาปัตยกรรมของชาติ และวิเคราะห์ข้อดีและข้อเสีย จากนั้นจึงกำหนดกรอบทฤษฎีพื้นฐานของการปกป้องคุ้มครองมรดกทางสถาปัตยกรรม

2. การรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูล

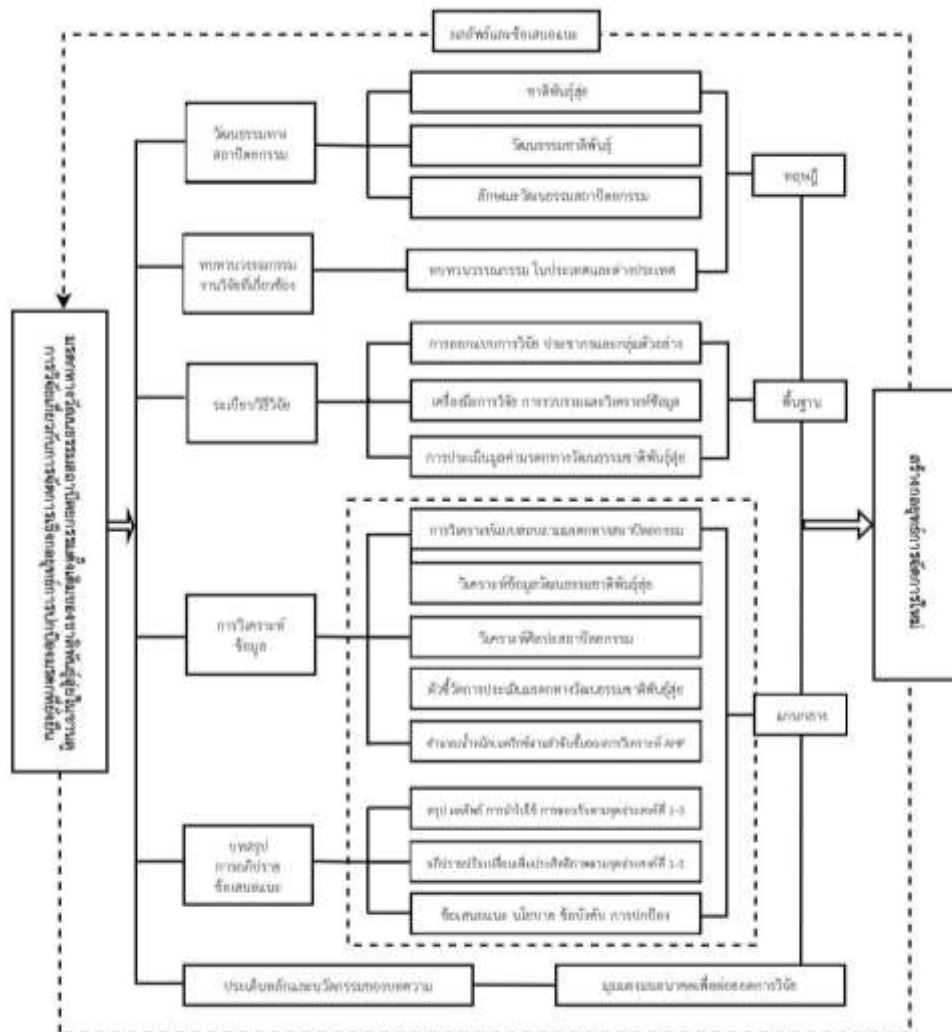
2.1 การสำรวจและการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม: เก็บข้อมูลเกี่ยวกับวิถีชีวิตของผู้คน วัฒนธรรม สถานะทางเศรษฐกิจ ลักษณะทางสถาปัตยกรรม

2.2 สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญใน 3 สาขา คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านการก่อสร้าง ผู้เชี่ยวชาญด้านการปกป้องศิลปะ และผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์

2.3 การค้นหาบทความวรรณกรรม: ค้นหาเนื้อหาในพินิจภัณฑ์และห้องสมุดทั่วโลก

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล: ได้แก่ การวิเคราะห์เชิงคุณภาพและการวิเคราะห์เชิงปริมาณ เป็นต้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

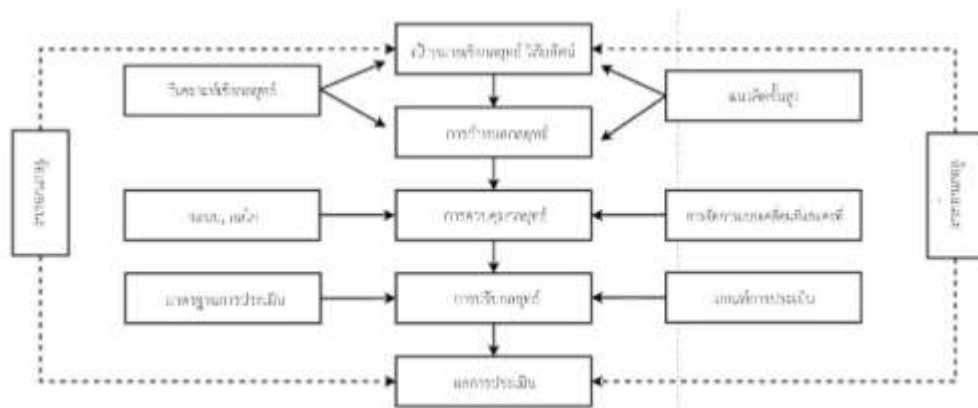
แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

การวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ 1 และ 2 ประกอบด้วยส่วนหลักๆ ดังต่อไปนี้ ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลวัฒนธรรมชาติพันธุ์สู่ การวิเคราะห์ประชากร การวิเคราะห์ศิลปะทางสถาปัตยกรรมและระบบดัชนีการประเมินผล การวิเคราะห์กรณีศึกษา เป็นต้น จากแบบสอบถามและแบบสำรวจเชิงปฏิบัติที่ถูกต้องจำนวน 168 รายการ ข้อมูลตัวอย่างได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างและการจัดกลุ่มอย่างมีจุดมุ่งหมาย จากบทที่แล้ว ได้ดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับวัตถุประสงค์ที่ 1 และวัตถุประสงค์ที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า การสร้างแบบจำลองการจัดการงานศิลปะและกลไกการจัดการเพื่อวัตถุประสงค์ที่ 3 "ยุทธศาสตร์การคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมทางสถาปัตยกรรมชาติพันธุ์ดั้งเดิม" เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้

2) ผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ แบบสอบถามมี 4 ชุด ได้แก่ ชุดชาวบ้าน ชุดผู้จัดการชุดผู้เชี่ยวชาญ และชุดนักท่องเที่ยว คุณภาพของแบบสอบถามได้รับการประเมินอย่างเชี่ยวชาญผ่านความถูกต้องของเนื้อหาและความน่าเชื่อถือ ความถูกต้องของเนื้อหาได้รับการตรวจสอบและตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ 6 ท่าน และวิเคราะห์ผ่านความสอดคล้องของเป้าหมายโครงการ ผลลัพธ์ของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญระดับนานาชาติสำหรับคำถามแต่ละข้อมีตั้งแต่ -1.00 ถึง 1.00 น. ความถูกต้องของข้อมูลแบบสอบถามช่วยในการประเมินความเป็นไปได้ของการคุ้มครองและการจัดการมรดกทางวัฒนธรรมทางสถาปัตยกรรมแบบดั้งเดิมของชาติพันธุ์สู่ในซานตูอย่างยั่งยืน ค่าที่มีคุณสมบัติของโครงการนี้คือ ≥ 0.60 เพื่อความน่าเชื่อถือ การวิเคราะห์ดำเนินการโดย Cronbach's alpha และผลลัพธ์คือ 0.92 จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัยและเครื่องมือการวิจัย เราได้รับคำแนะนำเพิ่มเติมเกี่ยวกับ "การคุ้มครองและการจัดการมรดกทางสถาปัตยกรรมชาติพันธุ์สู่ในซานตู" ผลลัพธ์แสดงให้เห็นถึงความแม่นยำของรูปแบบการจัดการงานศิลปะและกลไกการจัดการเพื่อสร้าง "ยุทธศาสตร์การคุ้มครองที่ยั่งยืนสำหรับมรดกทางวัฒนธรรมทางสถาปัตยกรรมดั้งเดิมของชาติพันธุ์"

2. ผลการจัดทำ “การนำรูปแบบกลยุทธ์เพื่อการอนุรักษ์และการจัดการมรดกทางสถาปัตยกรรมอย่างยั่งยืน” เป็นระบบที่มีความสมเหตุสมผล ซึ่งประกอบเป็นกรอบองค์การของการจัดการเชิงกลยุทธ์ ประการแรก ประกอบด้วยเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ ภารกิจเชิงกลยุทธ์และวิสัยทัศน์ การกำหนดแผนยุทธศาสตร์ตลอดจนการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์และแนวคิดขั้นสูง การกำหนดโครงสร้างองค์กรเชิงกลยุทธ์ ระบบและกฎระเบียบระบบการจัดการและแรงจูงใจ การดำเนินกลยุทธ์และการควบคุมเชิงกลยุทธ์ สุดท้ายนี้ การปรับเปลี่ยนข้อเสนอแนะ และกลไกอื่นๆ ของสถาบันที่เกี่ยวข้องได้ถูกสร้างขึ้น กลไกระบบการจัดการที่ค่อนข้างมีประสิทธิภาพซึ่งได้รับการจัดการแบบจำลองเชิงกลยุทธ์ทั้งหมดนั้นเรียกว่าแบบจำลองการจัดการเชิงกลยุทธ์ (แผนภาพที่ 2)

แผนภาพที่ 2 แผนภาพกรอบโครงสร้างของรูปแบบการจัดการเชิงกลยุทธ์

ผลลัพธ์ของ "การดำเนินการตามแบบจำลองเชิงกลยุทธ์เพื่อการคุ้มครองและการจัดการมรดกทางวัฒนธรรมสถาปัตยกรรมชาติพันธุ์สู่ที่ยั่งยืน" จะมีการอธิบาย 3 ประเด็น ต่อไปนี้ คือ การดำเนินการตามกฎหมาย การจัดการ การดำเนินการตามระบบการจัดการ และการดำเนินการตามกลไกการจัดการ 1) การดำเนินการตามกฎหมายการจัดการ ได้แก่ 1. พื้นฐานสำหรับการกำหนดกฎระเบียบเกี่ยวกับการคุ้มครองมรดกและการจัดการเชิงกลยุทธ์ 2. กำหนดมาตรการที่สอดคล้องกับกฎหมายและข้อบังคับเกี่ยวกับการคุ้มครองและการจัดการมรดกหมู่บ้านดั้งเดิมของชาติพันธุ์สู่ คือ การวางแผนและการดำเนินการ การคุ้มครองและการใช้ประโยชน์ ความรับผิดชอบทางกฎหมาย และนโยบายระดับชาติ 2) การดำเนินการตามระบบการจัดการ ได้แก่ 1. จัดตั้งคณะกรรมการจัดการมรดก 2. จัดตั้งแผนกจัดการมรดก 3. สร้างระบบการจัดการหุ้นร่วม 4. การแบ่งปันผลลัพธ์ การแบ่งปันเทคโนโลยีและการแบ่งปันทางเศรษฐกิจ 3) การดำเนินการตามกลไกการจัดการ ได้แก่ 1. กลไกการดำเนินงานและการบริหารจัดการ 2. กลไกกลไกการยับยั้งการให้รางวัลและการลงโทษ

3. ผลลัพธ์และข้อกำหนด 1) การจัดทำแผนการอนุรักษ์ 2) ผลการวิจัยและข้อกำหนดพื้นฐาน ได้แก่ ขอบเขตและวิธีการตรวจสอบเนื้อหาและผลการสำรวจ 3) ข้อกำหนดในการสำรวจ 4) ข้อกำหนดพื้นฐานสำหรับผลลัพธ์ (เอกสารอ้างอิง)

4. กลไกของผลการตอบรับและการปรับเปลี่ยน ในส่วนของผลตอบรับเชิงกลยุทธ์และการปรับเปลี่ยน สามารถกำหนดระบบผลตอบรับได้ 2 ระบบ ได้แก่ ระบบผลตอบรับกระบวนการจัดการมรดกเชิงกลยุทธ์ และระบบผลตอบรับระบบการจัดการมรดก ระบบยุทธศาสตร์ทั้งหมดถูกสร้างขึ้นจากการวิเคราะห์วัฒนธรรมชาติพันธุ์สู่ในซานตู การวิเคราะห์ศิลปะทางสถาปัตยกรรม การวิเคราะห์การประเมินตัวบ่งชี้ การวางตำแหน่งเป้าหมาย และผลกระทบที่ได้รับในระหว่างกระบวนการดำเนินโครงการทั้งหมด และผ่านการตอบรับว่าบรรลุเป้าหมายและการกิจที่คาดหวังหรือไม่ ระบบตอบรับของระบบการจัดการมรดกคือการตอบรับผลการดำเนินการภายในการวิเคราะห์และประเมินผลสถาปัตยกรรมพันธุ์สู่และระบบการจัดการต่อ

คณะกรรมการจัดการมรดกที่มีอำนาจตัดสินใจ ดำเนินการปรับเปลี่ยน จากนั้นจึงย้อนกลับไปยังขั้นตอน
ควบคุมการใช้งานใหม่

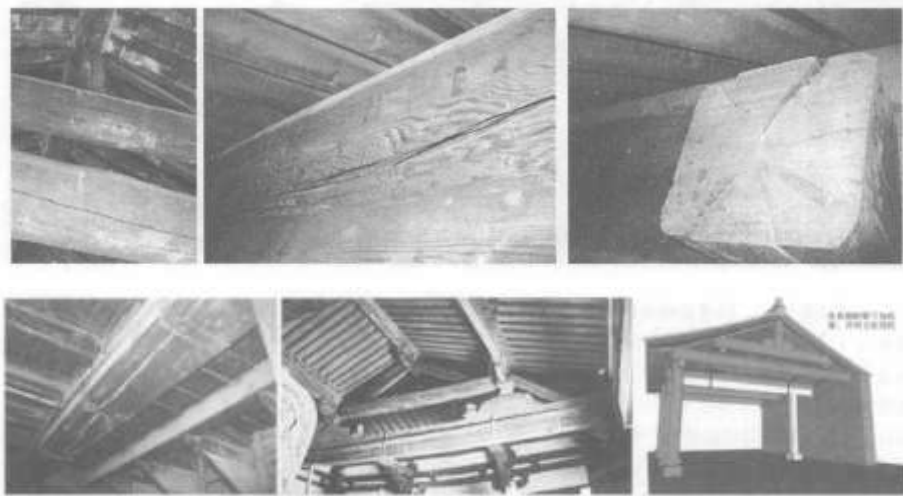
อภิปรายผลการวิจัย

1. การอภิปรายเกี่ยวกับวัฒนธรรมชาติพันธุ์สู่ในชนบท (อภิปรายวัตถุประสงค์ที่ 1) เนื้อหาหลัก
ประกอบด้วยการรวบรวมสื่อวัฒนธรรมชาติพันธุ์สู่ในชนบท และการอภิปรายเกี่ยวกับประชากรเป้าหมาย

วัฒนธรรมชาติพันธุ์สู่ในชนบท ประกอบด้วย วัฒนธรรมศิลปะสถาปัตยกรรม ประเพณีพื้นบ้าน
ศิลปะ ประเพณี งานฝีมือพื้นบ้าน วรรณกรรม คนมีชื่อเสียง ฯลฯ จากผลการวิจัยของวัตถุประสงค์ที่ 1 สรุปได้
ว่าวัฒนธรรมชาติพันธุ์สู่ในชนบทมีความสำคัญสำคัญในชีวิตของชาวสุ่ยเป็นอย่างมาก

2. การอภิปรายการวิเคราะห์ศิลปะสถาปัตยกรรม (การอภิปรายวัตถุประสงค์ที่ 2) การอภิปรายเรื่อง
มาตรการฟื้นฟูและคุ้มครองศิลปะสถาปัตยกรรมพื้นเมืองของชาวสุ่ย ดังประเด็นต่อไปนี้ 1) การบำรุงรักษา
ซ่อมแซม และเสริมโครงสร้างไม้ในอาคารแบบดั้งเดิม 2) วัสดุสำหรับอาคารชาติพันธุ์สู่ 3) การบำรุงรักษา
โครงสร้างไม้ขนาดใหญ่ของอาคารแบบดั้งเดิม 4) การซ่อมแซมและเสริมความแข็งแรงของผนัง หลังคา ประตู
หน้าต่าง และโครงสร้างอื่น ๆ 5) มาตรการป้องกันต่าง ๆ 6) มาตรการป้องกันอัคคีภัย 7) มาตรการป้องกัน
ฟ้าผ่า

ตัวอย่างเช่น การรักษารอยแตกร้าวและการผุ สสาเหตุหลักของการที่คานแตกก็คือ ไม้ไม้ได้แห้งสนิท
ในระหว่างการผลิต และรอยแตกจะปรากฏขึ้นเมื่อเวลาผ่านไปเนื่องจากการหดตัว นอกจากนี้ไม้ยังอาจจะ
เสื่อมสภาพเมื่ออุณหภูมิและความชื้นเปลี่ยนแปลงไป สามารถซ่อมแซมรอยแตกร้าวแนวนอนเล็กน้อย (ไม่เกิน
1/3 ของความกว้างของคาน) หากรอยแตกกว้าง ให้ใช้กาวยึดให้แน่นแล้วเสริมด้วยหวงเหล็ก หากรอย
แตกร้าวยาวและผุไม่รุนแรง สามารถเสริมแรงภายในรอยแตกร้าวได้ (แผนภาพที่ 3) หากรอยแตกร้าวมีขนาด
ใหญ่เกินไป อาจจะจำเป็นต้องเปลี่ยนชิ้นส่วน

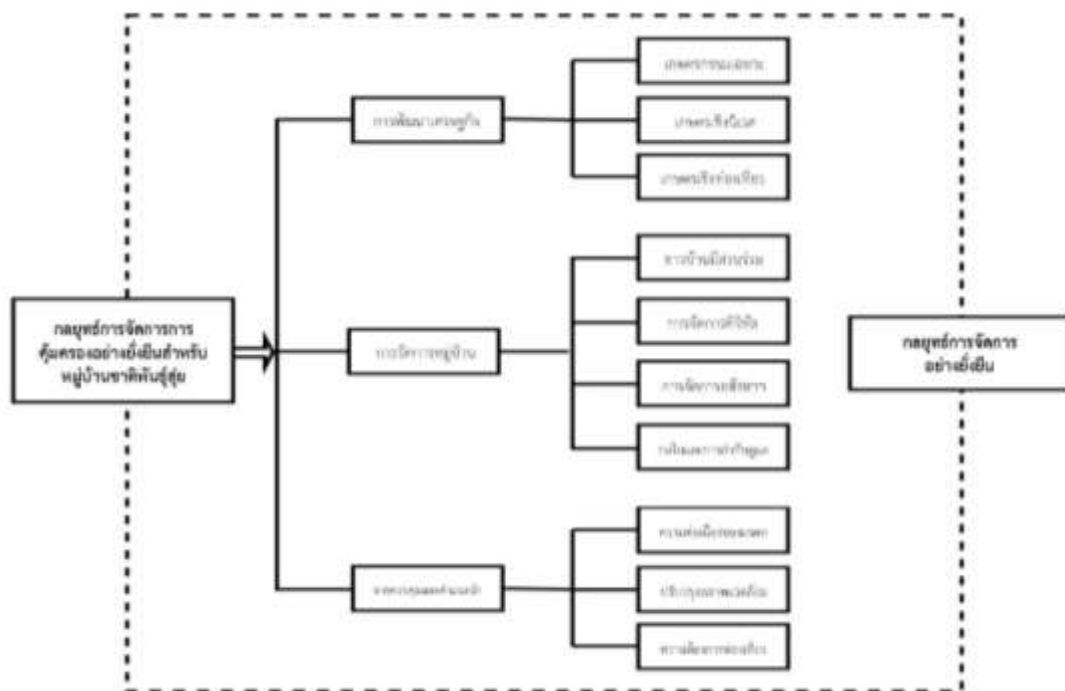
แผนภาพที่ 3 แผนภาพการแตกร้างของคาน ชื่อ

ตัวอย่างเช่น การซ่อมแซมหลังคา โครงการขยายหลังคากระเบื้อง 1) ก่อนที่จะแยกชิ้นส่วนกระเบื้อง และ โครงหลังคา ควรบันทึกจำนวนสัน กระเบื้อง การทับซ้อนของกระเบื้อง ฯลฯ 2) เมื่อถอดแผ่นหลังคาออก ควร บันทึกชั้นของแผ่นหลังคา วัสดุสำหรับแต่ละชั้น และวิธีการต่างๆ ไว้ด้วย 3) เมื่อปูกระเบื้อง ใหม่ใหม่ควร จะ สอดคล้องกับข้อกำหนดและสีกับกระเบื้องเดิม 4) ควรรักษากระเบื้องทั้งหมดที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ และศิลปะ สูงไว้ หากชำรุดควรเสริมความแข็งแรงด้วยการติดกาวให้แน่นแล้วนำไปประกอบไว้ที่ส่วนเดิม ส่วนที่ชำรุดมาก เกินไป สามารถรวบรวมและเก็บรักษาไว้ได้ (แผนภาพที่ 4)

แผนภาพที่ 4 การป้องกันและซ่อมแซมหลังคา

3. การอภิปรายเกี่ยวกับมาตรการรับมือเพื่อการคุ้มครองและการจัดการที่ยั่งยืน การย้ายถิ่นฐานของหมู่บ้านชาติพันธุ์สู่ในซานตูได้ปรับปรุงสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของชาวบ้านสัญชาติพันธุ์อย่างมาก และนำมาซึ่งประโยชน์มากมาย การเร่งการขยายตัวของเมืองได้นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและการเปลี่ยนแปลงเขตที่อยู่อาศัยของชาติพันธุ์สู่ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากความสูญเสียบางประการที่เกิดขึ้นกับมรดกทางสถาปัตยกรรมของหมู่บ้านดั้งเดิม จึงจำเป็นต้องเสริมสร้างการป้องกันและการจัดการที่มีประสิทธิภาพ บทความนี้สร้างแบบจำลองกลยุทธ์การป้องกันและการจัดการที่ยั่งยืนโดยพิจารณาจากคุณลักษณะ ความเป็นมา คุณค่า และแง่มุมอื่นๆ ของพื้นที่หมู่บ้านดั้งเดิมของชาติพันธุ์สู่ในซานตู ระดับแรกคือพัฒนาเศรษฐกิจ การจัดการหมู่บ้าน การควบคุม ไปจนถึงระดับที่สอง การสร้างระบบอุตสาหกรรม การเกษตรในระบบนิเวศ การเกษตรสีเขียว การท่องเที่ยว ฯลฯ (แผนภาพที่ 5)

แผนภาพที่ 5 กรอบมาตรการรับมือเพื่อการคุ้มครองและการจัดการมรดกทางสถาปัตยกรรมชาติพันธุ์สู่

4. การอภิปรายเรื่องมาตรการคุ้มครองและการจัดการมรดกวัฒนธรรมสถาปัตยกรรมชาติพันธุ์สู่ 1) การจัดทำแผนการอนุรักษ์ 2) จัดตั้งองค์กรการจัดการและกลไกการกำกับดูแลมรดกทางวัฒนธรรมสถาปัตยกรรมดั้งเดิมของชาติพันธุ์สู่ 3) เอกสารและรายการอาคารประวัติศาสตร์ 4) การสร้างระบบกฎหมาย 5) ปกป้องกองทุน 6) การกำกับดูแลทางสังคม

5. การเพิ่มประสิทธิภาพและการปรับค่าประเมินการวิจัยของมาตรการคุ้มครองและการจัดการมรดกทางสถาปัตยกรรมแบบดั้งเดิมของชาติพันธุ์สู่ในซานตู อ้างอิงถึงมาตรฐานการประเมินการป้องกันอาคาร ในอดีตของจีน จากการอภิปรายข้างต้นเกี่ยวกับมาตรการมรดกทางสถาปัตยกรรมชาติพันธุ์สู่ ได้ดำเนินการ ปรับเปลี่ยนและปรับปรุงบางอย่าง มูลค่าการประเมินการสำรวจมรดกทางสถาปัตยกรรมดั้งเดิมของชาติพันธุ์สู่ ในซานตู หลังจากการประเมินและปรับเปลี่ยนโดยผู้เชี่ยวชาญ มาตรการคุ้มครองและการจัดการสำหรับหมู่บ้านดั้งเดิมของชาติพันธุ์สู่ในซานตู ตั้งแต่การวางแผนอนุรักษ์ หน่วยงานจัดการอนุรักษ์ และการขึ้นบัญชี สมควรได้รับการปรับปรุงเป็นอย่างมาก อย่างไรก็ตาม จำเป็นต้องเพิ่มรายจ่ายเกี่ยวกับกองทุนคุ้มครองซึ่งเป็นกระบวนการระยะยาว เมื่อพิจารณาจากผลการจัดอันดับของการสำรวจ ผลการอนุรักษ์และการจัดการสถาปัตยกรรมชาติพันธุ์สู่ในซานตู สอดคล้องกับความคาดหวัง คะแนนรวม 90 คะแนน ซึ่งไม่ได้หมายความว่าสามารถเป็นไปตามมาตรฐานการป้องกันและการจัดการที่ดี ในกระบวนการพัฒนาในอนาคต จำเป็นต้องปรับปรุงมาตรการคุ้มครองและการจัดการสำหรับมรดกทางวัฒนธรรมสถาปัตยกรรมแบบดั้งเดิม ของชาวสู่ในซานตูต่อไป กระบวนการคุ้มครองและการจัดการทั้งหมดเป็นรูปแบบ "การจัดการแบบเคลื่อนไหว" ในระยะยาว

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการพัฒนานโยบายและกฎระเบียบ พัฒนากฎระเบียบสำหรับการคุ้มครองและการจัดการมรดก 1) การสร้างระบบกฎหมายที่ดีเป็นข้อกำหนดเบื้องต้นขั้นพื้นฐาน สำหรับการปกป้องมรดกทางสถาปัตยกรรมของหมู่บ้านดั้งเดิมของชาวสุ่ยในซานตู สร้างและปรับปรุงระบบการวางแผน เสริมสร้างการจัดการ และเร่งรัดงานด้านกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองและการจัดการ มรดกทางสถาปัตยกรรมของหมู่บ้านดั้งเดิมของชาติพันธุ์สุ่ยในซานตู 2) มุมมองระหว่างประเทศ แม้ว่าพื้นที่ซานตูจะมีความล้าหลังทางเศรษฐกิจ แต่ก็ต้องพิจารณามรดกจากมุมมองของต่างประเทศ เห็นแนวโน้มการพัฒนาของยุทธศาสตร์มรดกระหว่างประเทศอย่างชัดเจน และเรียนรู้จากส่วนอื่นๆ ของประเทศ และประเทศตะวันตกเกี่ยวกับแนวคิดและประสบการณ์ในการคุ้มครองมรดก 3) จัดตั้งบุคลากรและระบบการจัดการ จำเป็นต้องสร้างระบบการจัดการที่ดี โดยเฉพาะการบริหารงานบุคคลขององค์กรระดับรากหญ้า ซึ่งเป็นผู้จัดการโดยตรงและผู้รับประโยชน์จากอาคารหมู่บ้าน

2. การคุ้มครองมรดกทางสถาปัตยกรรมชาติพันธุ์สุ่ยด้วยการบูรณาการ 1) การคุ้มครองสิ่งแวดล้อมโดยรวมของมรดกทางสถาปัตยกรรมทางวัฒนธรรมของชาติพันธุ์สุ่ย มรดกทางวัฒนธรรมทางสถาปัตยกรรม ของชาติพันธุ์สุ่ยในซานตู คือระบบโดยรวมซึ่งเสริมความแข็งแกร่งให้กับการผสมผสานระหว่าง แหล่งน้ำ ถนน และอาคารมรดก 2) การคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องได้และมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ แบบบูรณาการ 3) การคุ้มครองพื้นที่เมืองและชนบทแบบบูรณาการ การบูรณาการระหว่างเมืองและชนบท เป็นรูปแบบใหม่ที่พบในการก่อสร้างในชนบทแบบใหม่ของจีน โดยปฏิบัติต่อเมืองและหมู่บ้าน ชาวเมือง และชาวบ้านในชนบทโดยรวม ทำให้การวางแผนโดยรวมและการวิจัยที่ครอบคลุมเพื่อให้บรรลุการพัฒนา ที่ครอบคลุม ในการประสานงานอย่างยั่งยืนของการจัดการเมืองและชนบท และการป้องกัน 4) ประเภทเครือข่ายเชิงพื้นที่เฉพาะภูมิภาค โดยจะเปลี่ยนการจัดการแบบดั้งเดิมเชิงรับ และการกระจายอำนาจในอดีต ให้กลายเป็นการจัดการในปัจจุบันเชิงรุกเชิงปริมาณและเป็นระบบ

3. ข้อเสนอแนะในการสร้างสถานการณ์ที่ได้ประโยชน์ทั้งสองฝ่ายสำหรับอุตสาหกรรมมรดกทางวัฒนธรรมสถาปัตยกรรมชาติพันธุ์สุ่ย อุตสาหกรรมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว 1) ขยายการท่องเที่ยวเชิงลักษณะ "จุด เส้น และพื้นผิว" ของแหล่งมรดกทางวัฒนธรรมในพื้นที่ชาติพันธุ์สุ่ยในซานตู 2) การพัฒนาแบบบูรณาการทรัพยากรแหล่งมรดกทางวัฒนธรรมชาติพันธุ์สุ่ย ในซานตู

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ดาร์ตัน จันทสาร. (2558). *การพัฒนาสื่อแอนิเมชัน เรื่อง การจัดการไฟอย่างมีระบบ (วิทยาการคำนวณ) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*.
- ทิพย์สุดา หมีทอง และ ทับทิมทอง กอบัวแก้ว. (2565). *ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง วิทยาการคำนวณโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*
- อภิชา แดงจำรูญ. (2563). *ทักษะชีวิต หนังสือชุดครูผู้สร้างแรงบันดาลใจ. (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จรีน ศิริ. (2549). *การพัฒนาศักยภาพชุมชนด้านการท่องเที่ยวโดยใช้วัฒนธรรมชุมชนเป็นฐานในการพัฒนา : กรณีชุมชนเมืองเก่า อำเภอมะแม่ง จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวางแผนพัฒนาชนบท. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยแม่โจ้,*
- จุมพล พูลภัทรชีวิน และคณะ. (2549). *การวิจัยและพัฒนากระบวนการสร้างความดีมีคุณธรรม. ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรมสำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน).*
- นิตยา พิมพ์พิเศษ, (2554). *แนวทางการจัดการโบราณสถานในจังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรวัฒนธรรม. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.*
- Chen, S. (2016). Practical teaching of music appreciation class in secondary vocational schools. *New Campus*, (2), 1.
- Feng, J. (2011). The skills of changing the timbre and the playing styles of different works. *Musical Exploration*, (04), 112-114.
- Hu, Y. (2018). On the role and significance of music theory in piano learning. *Changjiang Cluster*, (5), 1.
- Jin, Y. (2011). On the chord playing technique in piano teaching. *Drama House*, (06), 76.
- Liu, H. (2012). Investigation and research on the current situation of piano education in China. *Literary and artistic Life. Theory of Literature and Art*, (8), 118-118.
- Sun, Y. (2015). Talk about piano education outside the school by group teaching mode. *After-school education in China*, (12), 1.
- Wang, H. (2007). Analysis of the technical elements of chord playing in piano teaching. *Art Education*, (12), 80-81.

- Wu, W. (2015). How to improve children's interest in piano learning. *Music Time and Space*, (19), 187.
- Zhang, Y. (2009). On the selection and use of teaching materials in piano teaching. *Popular Literature*, (11), 166.
- Zhou, X. (2013). On the playing method in piano playing. *Literary life*, (1), 2.